

uradovanje; slovenske šole, torej zaničujejo tudi nas itd. Glejmo dalje njih predrznost; Vse težave, ktere nas zadevajo; vse davke, ktere plačevati moramo, pripisujejo nemškutarji našemu slovensk. jeziku in narodu prijaznim peslancem in nam, ki smo jih izvolili. Ščujejo na dr. Vošnjaka in druge poslance slovenske; ščujejo tudi na našo vlado, ktera hoče vsem, torej tudi našemu narodu, pravična biti, in to delajo s pomočjo svojega „Kmetskega prijatelja“ ali lisjaka. Zoper tega rogovileža najboljši pomoček pa je: pošljimo vsak list nazaj v Celje!

Piščeki kmet in rodoljub slovenski.

Iz Ljutomera. Gospod dr. Ludovik Vipavc, c. k. sodnijski pristav tukaj, je dne 25. sušca t. l. napravil koncert na glasoviru in flauti v prid ubogim učencem in čisti donesek, 27 gold. 40 kr. po okrajnem šolskem svetu v nakup šolskih reči vodstvu šole izročil. Ta blaga daritev je bila tembolje všeč, ker vsled letošnje toče mnogo starišev ni bilo v stanu učnih pripomočkov za otroke nakupovati in brez teh bi poduk zelo pešal. Podpisano vodstvo šole se tedaj v imenu ubogih učencev blagemu gospodu daritelju prav srčno zahvaljuje.

Josef Horvat.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Naš svitli cesar so te dni obiskovali koroško deželo. Liberalci nemški so se kaj čudno obnašali pa se tudi osmešili. Celovski župnik, starikasti Jesernigg, je v nagovoru djal: mi Nemci živimo tukaj sredi Slovanov (čudno, pred nekim časom tega niso vedeti dali) v najlepšem miru! Cesar mu kratko odvrnejo: „Hvala Bogu, da je temu tako.“ Obiskali so dalje Beljak, Terbiž in Malboret, kder so ogledovali novo tdnjavo, ki ima silnih novih kanonov v baterijah z železnimi ploščami zavarovanih. Potem so šli nazaj v Terbiž in se peljali v Rablo in Bovec. Okrajni glavar je Slovincem prepovedal cesarju bližati se, posebno pa čitalnicam, pa ni pomagalo nič. Bovec je bil olepšan in razsvetljen; bakljada čitalnice krašna. Pred pošto, kder so cesar na balkonu 3/4 ure stali, čeravno je dežilo, peli so Slovenci cesarsko pesem, „Naprej“, „Jadransko morje“, „Banovci“. Sedaj so cesar v Gorici. — Ljubljansko mesto in trgovinska zbornica odpošlje slovensko deputacijo v Trst cesarja pozdravljat. — Nemški liberalci na Štajerskem se sedaj pulijo med seboj, nekateri so za Walterskirchena, drugi pa zoper tega poslanca, ker Nemcem svetuje, naj naredijo mir s Slovani. — Nadškof Sembratovič moral je svojo službo odložiti, ker so cesar to zahtevali, očitajoč mu, da je preslab za sedanje viharne čase in zmešane razmere pri galiških Rusinib. Vendar pravoč je, da so temu slovanožrečni Magjari krivi, ki sedaj na Sembratovičevo mesto tiščijo nekega magjarona, škofa Totha. —

Na Dunaji so 26 delavcev rogoviležev zaprli, ker so neko zaroto snovali, da bi ves sedanj red prevrgli in zlasti bogatim vse vzeli in razdelili. — Ogerski minister pravosodja Pauler je voljen odstopiti, neče zatreti glasovite pravde zoper Jude, ki so v Tisza-Eszlarji krščansko deklico zaklali. — Ogerskih Srbov vodja dr. Miletič je znorel. — V brvatski sabor izvolijo graničarji 44 poslancev. — Minister Kallaj potujoč po Bosai in Hercegovini je veliko nepoštenih uradnikov iztiral. Narod je ondi silno ubožal, da je treba davek znižati.

Vnanje države. Pretečeno soboto je Arabipaša nenadno napal Angleže, da so se ti komaj ubranili. Potem je pa svojo vojsko prav redno spravil nazaj za žance pri Kebiru. Palo je na obeh straneh precej mož in Egipčani so na enem mestu zgubili 4 kanone. Sedaj poročajo, da je General Wolselej zbral vso angleško vojsko, 17.000 mož in 54 kanonov, ter vzel Kebir. Arabi je tepen, njegova vojska razpršena, palo je 2000 Egipčanov in 200 Angležev. — Grki pripravljajo se močno na boj in zahtevajo od Turkov, naj jim prepustijo še nekaj turških mest; na otoku Kandiji pa je krvav upor zoper Turke blizu. — Bolgarsko armado je knez dal zopet pomnožiti; oficirji so pa skoraj sami Rusi; črnogorski knez mudi se sedaj pri ruskem carji, doma pa so se njegovi Črnogorci spoprijeli z Albanci ali Arbanasi. — Ruski car in carica podasta se baje kmalu v Moskvo na kronanje. Pomorsko mesto Batum v Armeniji da ruska vlada silno utrjevati in z mogočnimi šancami obdati. — Nemci in Francozi se pisano gledajo toda nobeden se prav ne upa za meč poprijeti. Bismark bi sicer pripravljen bil kresnoti po Francozih, a boji se, da nebi Francozi močnih zaveznikov n. pr. Rusov, dobili, in zato se dela, kakor da bi ničesar ne čul. — Papež izdajo kmalu pastirski list, v katerem Ireem prepovedujejo revolucijo. — V južnej Ameriki še vojski med Chilenci in Peruvijanci ni konec storjen; začelo se je zopet krvi prelivanje. — Japonci in Korejanci so se na mirnem pogodili; Korejanci poplačajo vso škodo, ki so jo Japonci pri zadnjem revoluciji v Koreji bili pretrpeli.

Za poduk in kratek čas.

Dubrovnik.

Dubrovčani so prijazni, postrežljivi in uljudni ljudje, zatrjeval mi je neki Stončan, ki se je peljal z menoj v Dubrovnik, da se vdeleži dne 2. februarja najveselejšega praznovanja goda sv. Blaža, varuha nekdanje slavne Dubrovniske republike. Da je taka sodba za vsem resnična in pravična, okusil sem sam in zvedel in se osvedočil pri svojem petdnevnem bivanji v tem starodavnem in slavnem mestu. Ko se v soboto na sopraznik sv. Ignacija, škofa Antiohejskega, sprehajam po največji in prostornejši ulici Stradone ali Corso,